

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Jana Jiráska, Ph.D., a JUDr. Terezy Matuškové, v právní věci

žalobce: **Ing. B. M.**
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 7. 2025, č. j. JMK 108034/2025,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Městský úřad Kuřim oznámením ze dne 18. 2. 2025, č. j. MK/16450/25/OD, sdělil žalobci, že ke dni 16. 2. 2025 dosáhl celkového počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidičů a podle § 123c odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), žalobce vyzval k odevzdání řidičského

průkazu ve lhůtě 5 pracovních dnů. Žalobce proti provedenému záznamu podal námitky. Městský úřad Kuřim rozhodnutím ze dne 21. 3. 2025, č. j. MK/24056/25/OD, námitky žalobce zamítl a potvrdil záznam bodů v registru řidičů. Odvolání žalobce zamítl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

2. Ve včas podané žalobě žalobce namítl, že žalovaný zcela ignoroval předložené důkazy a návrhy. Žalobce předložil rozhodnutí správních orgánů ve shodných či obdobných věcech, z nichž vyplývá ustálená správní praxe, podle níž se správní orgány důsledně zabývají jednotlivými pokutovými bloky a tím, zda jsou relevantním podkladem pro zápis bodů do bodového hodnocení. S ohledem na zásadu legitimního očekávání by správní orgány měly ve věcech se shodnými či obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně.
3. Žalobce v odvolání napadl jednotlivé podklady jako nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, avšak žalovaný uvedl, že je posuzovat nemůže. Podle žalobce je ovšem nutno porovnat oznámení policie o spáchání přestupku s příslušným rozhodnutím (blokem). Z příložených rozhodnutí v blokových řízeních série HG/2014, číslo bloku G 1498901, a série GF/2013, číslo bloku F 0832677, vyplývá, že tato nespĺňují dle rozsudku Nejvyššího správního soudu dostatečnou individualizaci skutku, na rozdíl od rozhodnutí v blokovém řízení série FC/2013, číslo bloku C 1404971. Argument žalovaného, že žalobce svým podpisem dal souhlas se správností rozhodnutí, je nesprávný. Žalobce dále uvedl, jak by měl dle jeho názoru vypadat popis skutku v případě překročení nejvyšší povolené rychlosti a v případě porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Z rozhodnutí by dle žalobce mělo být naprosto zřejmé, kde ke spáchání přestupku došlo a údaje v rozhodnutí by měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně.
4. Konkrétně pak žalobce vznesl námitky vůči pokutovým blokům ze dne 16. 2. 2025, 28. 6. 2024, 3. 9. 2023, 20. 12. 2022 a 2. 12. 2022. Ke všem vznesl shodné námitky vůči všem možným, někdy též vzájemně si odporujícím pochybením, např. že v kolonkách týkajících se přestupce není přesně zjištěna osoba, nejsou čitelné, nejsou přesně vypsány údaje, není zjištěna doba spáchání, údaje jsou nekompletní, nečitelné, místo není jednoznačné, název místa je nepřesný, je zapsán zkratkou, právní jednání je popsáno zkratkovitě atd.
5. Tyto pokutové bloky proto podle něj nejsou způsobilé pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče. Žalobce se tudíž domáhal, aby soud přezkoumal způsobilost těchto rozhodnutí pro zápis bodů ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, a navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil.

III. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že považuje napadené rozhodnutí za správné a náležitě odůvodněné. Důvodnost žaloby podle něj zpochybňuje již její zjevná šablonovitost, která byla opakovaně soudy zamítnuta a ve většině obsahu vůbec nesouvisí se stavem věci. Správní orgán prvního stupně i žalovaný všechny relevantní podklady podrobně zkoumali a dospěli k závěru, že dostatečně prokazují v nich uvedené skutečnosti klíčové pro záznam bodů. Žalovaný proto navrhl, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou.

IV. Posouzení věci

7. Žaloba není důvodná.

8. Žalobce učinil předmětem přezkumu rozhodnutí vydané v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů, neboť dosáhl celkového počtu 12 bodů, a v důsledku toho byl ve smyslu § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu příslušným správním orgánem vyzván k odevzdání svého řidičského průkazu. Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí (§ 123f odst. 1 a 3 citovaného zákona).
9. Soud v této souvislosti na úvod podotýká, že je třeba striktně rozlišovat mezi správními řízeními o jednotlivých přestupcích a mezi řízením o námitkách proti provedení záznamu, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů, neboť tato řízení mají zcela odlišný předmět. Pouze v řízeních o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je možno projednat, zda se stal skutek definovaný zákonem jako přestupek, zda byl řidič obviněn z jeho spáchání skutečně jeho pachatelem, jakož i další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. Naproti tomu v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byly záznamy bodů v registru provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro takový záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku apod. Takto vymezenému předmětu řízení pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění, z čehož je nutno vycházet i při podání opravného prostředku a formulování jednotlivých námitek.
10. V řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů tedy nelze přezkoumávat skutkový stav a právní kvalifikaci přestupku, jak vyplývá z obsáhlé judikatury Nejvyššího správního soudu: „*Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).*“ [rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44 nebo ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16].
11. Základním a nezbytným podkladem pro hodnocení dosaženého počtu bodů je oznámení policie o uložení pokuty příkazem na místě podle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu. Toto oznámení je úředním záznamem o tom, že byl spáchán přestupek a kdo jej spáchal, poskytuje tedy správnímu orgánu určitou informaci o věci, bez které nelze záznam do registru řidičů provést (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 6. 2016, č. j. 10 As 53/2016-44). Z oznámení však nelze vycházet bez dalšího, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, publ. pod č. 2145/2010 Sb. NSS). Pokud tedy řidič oznámení o uložení pokuty zpochybní, je správní orgán rozhodující o námitkách povinen si vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, aby mohl posoudit jejich

podkladovou způsobilost. K odstranění pochybností o údajích uvedených v oznámení pak zpravidla poslouží pokutové bloky.

12. Ke zpochybnění údajů v oznámení o uložení pokuty příkazem na místě však nemůže dojít (bez dalšího, automaticky) vždy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal nebo že si jej není vědom. Správní orgán musí v takovém případě posuzovat jak kvalitu zpochybnujících tvrzení řidiče, tak i kvalitu oznámení o uložení pokuty příkazem na místě. Ne každé zpochybnění údajů v oznámení o uložení pokuty příkazem na místě nutně vede k povinnosti správního orgánu vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011-74 ze dne 23. 3. 2017, č. j. 8 As 186/2016-35 nebo ze dne 26. 7. 2017, č. j. 6 As 245/2016-44).
13. Podle názoru soudu v nyní projednávané věci žalovaný i městský úřad postupovali v řízení o námitkách zcela v souladu se zněním zákona o silničním provozu a s uvedenou judikaturou. Žalobce v námitkách pouze obecně bez jakékoliv vlastní argumentace citoval část rozsudku Nejvyššího správního soudu. Nevznesl žádné konkrétní námitky vůči jednotlivým záznamům ani neupřesnil, co konkrétně vlastně napadá, jeho výtky neměly vazbu na posuzovaný případ. Za takové situace však městský úřad nebyl povinen jakkoliv doplňovat podklady pro rozhodnutí, jelikož všechna oznámení o uložení blokové pokuty za přestupek obsahovala dostatek údajů o spáchání přestupku žalobcem. Svá obecná tvrzení vůči všem oznámením založeným ve správním spisu žalobce dostatečně nekonkretizoval ani v odvolání. Žalobce tak oznámení dostatečně nezpochybnil, a tudíž nevyvrátil jejich způsobilost být dostatečným podkladem pro záznam bodů. Ani žalovaný proto podle soudu nebyl povinen doplňovat podklady o pokutové bloky.
14. Namítá-li žalobce, že žalovaný zcela ignoroval předložené důkazy a jeho návrhy, pak je třeba především poukázat na to, že žalobce v průběhu správního řízení žádné důkazy nenavrhl ani nepředložil. Soudu tak není zřejmé, co konkrétně měl žalovaný ignorovat. Pokud žalobce až v řízení před soudem předkládá různá rozhodnutí správních orgánů a pokutové bloky z jiných správních řízení, pak neuvádí žádné konkrétní tvrzení nebo argumentaci, jakým způsobem by se tyto dokumenty měly vztahovat k projednávané věci. Soud proto těmito listinami pro nadbytečnost důkaz neprováděl.
15. Soud navíc podotýká, že praxe jiných krajských úřadů žalovaného nezavazuje (shodně viz bod 19 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 1. 2021, č. j. 1 As 473/2020-38). Nelze se proto paušálně odvolávat na správní praxi příslušných správních orgánů. Je třeba vždy případ od případu zkoumat, zda pro provedení záznamu bodů postačilo oznámení o uložení pokuty příkazem na místě. Správní orgány v nyní posuzovaném případě přihlédly ke kvalitě žalobcova zpochybnujícího tvrzení i kvalitě oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení (celkem pět oznámení) a správně uzavřely, že námitkami žalobce nebyly podklady pro záznam bodů zpochybněny a nebylo třeba opatřit si pokutové bloky.
16. Značná část žalobní argumentace pak míří mimo předmět řízení. Zástupce žalobce totiž závěr správních orgánů o neexistenci pochybností o údajích obsažených v předmětných oznámeních nijak nerozporuje ani netvrdí, z jakých důvodů by si správní orgány pokutové bloky vyžádat měly. Naopak pouze paušálně a šablonovitě zpochybnuje jednotlivé pokutové bloky, a to i přes fakt, že v nynější věci správní orgány rozhodovaly pouze na základě oznámení o uložení pokuty příkazem na místě a pokutové bloky si nevyžádaly. Výtkami vůči jednotlivým pokutovým blokům se proto zdejší soud nezabýval, neboť nejsou způsobilé zpochybnit zákonnost rozhodnutí žalovaného.

17. Uvádí-li konečně žalobce v obecné rovině svoji představu o tom, jak by měl vypadat popis skutku na pokutovém bloku v případě některých přestupků, pak tyto jeho úvahy nemají žádnou spojitost s projednávaným případem a nijak z nich nevyplývá, co konkrétně žalovanému vytýká. Všechny tyto námitky žalobce jsou proto nedůvodné.

V. Závěr a náklady řízení

18. Soud tedy shledal námitky žalobce neopodstatněnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“).
19. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 26. února 2026

Mgr. Petr Šebek v. r.
předseda senátu